

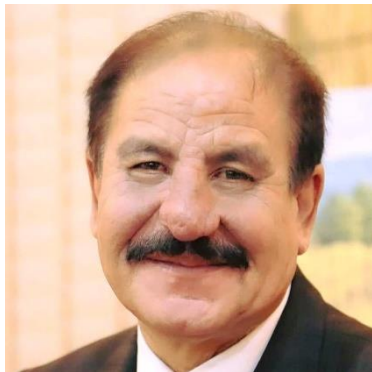
مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۶/۰۹

اسمعیل تیمور

بایسکیل پلیت نمبر داشت

اسمعیل تیمور

زمانیکه قانون بود ، نه چون امروز که موتر روی جاده بی پلیت است .

در راه دیدی از آنسوی سال های رفته از ۱۳۳۰ خورشیدی که صنف اول مکتب بودم، بایسکیل های پلیت دار نسل رایل و همبر انگلیسی را به روی جاده و کوچه های شهر در رفت و آمد می بینم. قانون بود که گادی و کراچی نمی توانست بی نمبر پلیت وارد جریان ترافیکی شود.

هیچ تاجری خودش نبود که " دلخواه " و " په خپل سر " کالایی را که سود به اقتصاد جامعه نداشت وارد کشور کند و سلامت تن و روان مردم را با جنس های یکبار مصرف و تاریخ تیر شده، فدای جیب خود کند قانون بود که تا یک تلویزیون ده فیصد پرزه اضافی به همراه نمی داشت، از گمرک به بازار راه نمی یافت.

از ۱۳۶۵ تا سال ۱۳۷۱ که از آن تاریخ به بعد قانون به روی کاغذ ماند و بی قانونی سکه رایج روز شد مسوول نظارت بر اجرای این قانون در ولایت بلخ ، به نماینده گی رادیو تلویزیون کشور، من بودم که شاهی می دهم از برای خدا ، نه از برای ریا: دست قانون بالا بود.

قانون در نفس و نفس های جامعه سیال بود . وقتی در ماده ۱۱ و ۱۲ اصولنامه رادیو می خوانیم:

هر کسی که رادیو دارد می تواند با پرداخت یک افغانی جواز رادیو دریافت کند و در زمان انتقال و فروش به شخص دیگری، موظف است مقامات مربوطه را در جریان بگذارد تا جواز به نام شخص جدید صادر شود.

همچنان در ماده ۲۲ همین اصول نامه:

اشخاصی که می خواهند رادیو را ترمیم نمایند موظف هستند اجازه نامه داشتن رادیو را از مالک مطالبه کنند و هر گاه بدون ملاحظه جواز نامه متذکره به ترمیم آن اقدام نمایند و به مدیریت تخنیک رادیو اطلاع ندهند، و در اثر تفتیش غفلت آنها کشف شود، به آنها جزای لازمه داده می شود.

قانون بود، که دست قاتل و قاچاقچی و قاچاقبرو چپاولگر و دزد و رهن و راشی و مرتشی را، از پشت می بست.

و اما امروز:

"شحنه را دزد آورد بر دار ها"

عکس ها ، از گوگل

د پانو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ